

NINO MIER GALLERY

LOS ANGELES | BRUSSELS | NEW YORK | MARFA

PIETER JENNES

CONTENTS

BIOGRAPHY 1

SAMPLE WORKS 3

SELECTED PROJECTS AND EXHIBITIONS 15

PRESS 39

CURRICULUM VITAE 58

BIOGRAPHY

PIETER JENNES

b. 1990, Mortsel, BE

Lives and works in Antwerp, BE

Belgian artist Pieter Jennes' paintings feature creatures caught in motion and portrayed in a manner that verges on pastiche. Recalling the slapstick humor and the carnivalesque, his work distills compelling moments of tension within larger narratives. Stylistically, Jennes mines a variety of art-historical references, notably the flat perspectives of Islamic miniatures, the satirical mode of Weimar-era artists like Georg Grosz, and the frontality of theater. His humans and animals, and the reductive landscapes they find themselves in, are made up of a panoply of patterns and textures that make the paintings' surfaces particularly tactile. The primacy of somatic feeling is essential to his work, both in his richly colored, densely patterned surfaces, and in the moments of contact he represents between living beings.

Pieter Jennes (b. 1990, Mortsel, BE; lives and works in Antwerp, BE) studied painting at the Royal Academie of Fine Arts, Antwerp, as well as curatorial studies at The Royal Academie of Fine Arts & University of Gent. He has had solo exhibitions at Nino Mier Gallery, Los Angeles, CA, US; Be-Part, Waregem, BE; Gallery Sofie Van de Velde, Antwerp, BE; The White House Gallery, Lovenjoel, BE; CIAP, Hasselt, BE; and Public Gallery, London, UK.

SAMPLE WORKS

When weeds bloom, 2021
Oil and glitter on canvas
67 x 75 3/4 x 1 3/4 in (framed)
170.2 x 192.4 x 4.4 cm (framed)
(PJE22.006)

When weeds bloom, 2021
Oil and glitter on canvas
67 x 75 3/4 x 1 3/4 in (framed)
170.2 x 192.4 x 4.4 cm (framed)
(PJE22.006)

Wind, 2022
Oil and mirrors on canvas
74 3/4 x 66 7/8 in
190 x 170 cm
(PJE22.038)

An apple can't be tired (C), 2022, mixed media on paper, 16 1/8 x 19 3/4 in, 41 x 50 cm, (PJE23.012)

What are you doing now?, 2022
Oil and collage on canvas
70 7/8 x 66 7/8 in
180 x 170 cm
(PJE23.003)

what would it sound like if you were a songwriter, 2022
Oil on canvas
70 7/8 x 59 in
180 x 150 cm
(PJE23.010)

things behind the sun, 2022
Oil and mirrors on canvas
74 3/4 x 78 3/4 in
190 x 200 cm
(PJE23.008)

When weed blooms D4, 2021, pencil and oil on paper, 29 3/8 x 23 1/4 in (framed), 74.7 x 59 cm (framed), (PJE21.018)

reflections: tips and clues, 2022
Oil and glitter on canvas
79 3/4 x 67, 3/4 x 1 3/4 in (framed)
202.6 x 172.1 x 4.4 cm (framed)
(PJE22.008)

**SELECTED EXHIBITONS
AND PROJECTS**

SELECTED EXHIBITIONS AND PROJECTS

A NUMBER OF DAYS THAT LEAD TO NOTHING

2023

GALLERY SOFIE VAN DE VELDE
ANTWERP, NEW SOUTH, BE

SOLO BOOTH: EXPO CHICAGO

2023

NINO MIER GALLERY
CHICAGO, IL, US

AN APPLE CAN'T BE TIRED

2023

BE-PART
KORTRIJK, BE

WHEN WEEDS BLOOM

2022

NINO MIER GALLERY
LOS ANGELES, CA, US

A number of days lead to nothing

2023

**GALLERY SOFIE VAN DE VELDE
ANTWERP, NEW SOUTH, BE**

Over clowns

Misschien heb ik altijd al wel een clown willen zijn.
Het gezicht grimeren tot er niets overblijft dan een witte maan.
Een glittetjas.
De rode appelneus een brandpunt van naief bedrog.
De schoenen vrachtboten van de verbeelding.
De strik een strop die de stemkraan dichtdraait.

De ware zotternij komt van het publiek
die de clown opsluit en voedt met geld en gelach.

Ik heb altijd al een clown willen zijn.
Een clown met poëzie in de witte handschoenen
om onzichtbare schilderijen rond te dragen
(peperduur en loodzwaar).
Een clown laat drie olifanten op één driewieler rijden.
Een clown blaast kikkers op tot slangen.
Een clown rijgt ganzen met een spekkkoord aan elkaar .

De wreedheid van de clown is de wreedheid van de mens.
De clown is de schaduwdirecteur,
hij is de dichter van de circuspiste: gehaat
om zijn valse bloemen en kaarslicht.
Ik denk niet dat clowns kunnen lezen, nee,
dat kunnen ze vast niet.

Ik sprak ooit een clown die beweerde
dat iedereen zes maskers bezit, ja ook jij.
Hij boetseerde ze in klei,
op maandag was hij in mindere mate zichzelf.

De televisie is een parade aan clowns.
Vandaag bestaan er rouwclowns, seksclowns, ziekenhuisclowns.
Wanneer ik kanker heb zal ik de clown op zijn bek slaan.

Ik heb ooit al eens gevochten met een andere clown
die me probeerde te vermoorden. Duidelijk dat ik de Pierrot was
en hij de Harlekijn.

Een ware clown steekt het circus in brand.

Over clowns (addendum)

En toen zei mijn vriend Max
(die beweert dat al zijn vrienden
een allesverwoestend vaderverdriet
meedragen behalve ik, ik niet,
hij noemt me een laagsensitieve autist)
dat net zoals die beroemde fabel
als zouden de eskimo's zevenenzeventig
woorden voor sneeuw bezigen
en de amerikanen minstens evenveel
tweelingwoorden voor oorlog tellen
onze plaatselijke taal als geen ander
synoniemen heeft voor het begrip

clown

omdat wij nu eenmaal
een volk van charlatans zijn
waarna wij elkaar uitscholden
voor paljas, pipo, potsenmaker,
zot, hansworst, komediant,
kwibus, onnozelaar, nar,
malloot, mafketel, halve gare
grappenmaker, harlekijn,
dwaas, dagenmelker, enzoverder.
Ik weet niet of hij gelijk heeft.
Grijnzend liepen wij de stad in
op zoek naar een surrogaat
voor moederliefde.

Tekst door Maarten Inghels

SOLO BOOTH: EXPO CHICAGO

2023
NINO MIER GALLERY
CHICAGO, IL, US

For EXPO Chicago 2023, Nino Mier Gallery will present a series of works by Belgian painter Pieter Jennes. The solo booth features a carnivalesque suite of new, large-scale paintings, smaller works on paper, and sculptures, on view at Navy Pier from April 13 – 16, 2023.

The compositions are staged theatrically, without clear distinctions between foreground and background, instead cultivating a patchworked immediacy. We witness humans disguise themselves as horses, men and birds falling from the sky, an umbrella-toting artist being struck by a hose, and flying horses, among other absurdist gestures that fall on the spectrum between tomfoolery and mischief. Jennes' surfaces are heavily worked with rich oil paint, bringing to the suite a three dimensionality that fully manifests in a series of plush sculptures of dead—or drunk—birds.

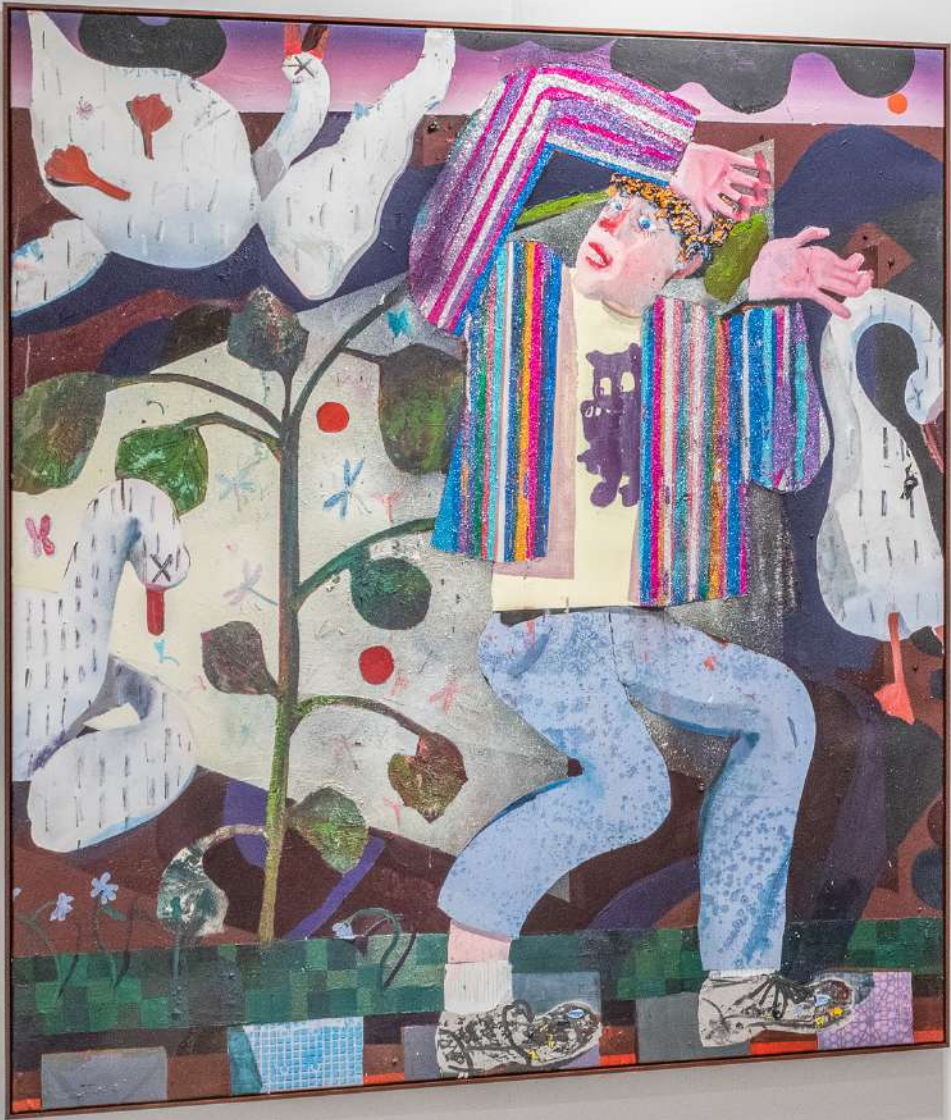
Each painting in the presentation features a series of patchworked rectangles running parallel to the composition's bottom edge. The rectangles reference the Game of Goose, the earliest commercially produced board game, imagined first in 15th century Italy as a chase game akin to Parcheesi. Humans and animals stand, float, and tumble above the rectangular blocks, represented with Jennes' signature air of jouissance.

Jennes' compositions are youthful and imaginative, evincing the pleasures and lighthearted tensions we feel when gathered for board game, among more consequential experiences. The works on display feature a range of allusions to historical events, often representing tragedy and disaster with a sense of charm, as many children's games do (think, for instance, of *Ring Around the Rosie*, which responds to the Black Plague). *world & image* (2022) considers the infamous 1974 "Bulldozer Exhibition"— an unofficial exhibition in Soviet Moscow broken-up by government officers wielding water cannons and riding bulldozers. In a similar vein, *Nothing Happened Here* (2022) redresses The Horses of Bayeux, a sprawling late 11th century tapestry depicting the events of the 1066 Norman invasion of England. The horse motif reappears in, among other works, *Bybeck Nightingale* (2022), a portrait of the Queen of England's racehorse.

AN APPLE CAN'T BE TIRED

2023
BE-PART
KORTRIJK, BE

Een ganzenspel en hoe men spelen kan*

De spelregels

Het oudhollandse ganzenbord beeldt een levensweg uit in de vorm van een spel. De loop ervan wordt bepaald door het lot (de dobbelsteen). Het speelbord telt 63 vakjes, twee dobbelstenen en enkele gekleurde ganzenpionnen. Het beschilderde bord speelt zich af op het platteland: onderaan is er groen met een vijver en riet waartussen pasgeboren ganzenjongen hun weg zoeken en bovenaan vult de blauwe hemel zich met hun overtrekkende ouders.

An apple can't be tired is een tentoonstelling waarbij een verzameling objecten, in dit geval werken op doek en papier, ganzen van textiel, eieren van porselein, en een uniek ensemble van houten stoelen en poef, voor een bepaalde duur getoond wordt aan een publiek. Het speelveld bestaat uit een rechthoekige, voormalige paardenstal met open zadeldak die in verbinding staat met een kleinere, vierkante ruimte.

Op sommige speelvelden staat een gans afgebeeld. Ze vliegen, zwemmen of waggelen moedig vooruitwaarts. De gans brengt geluk: wie met de pion op een gans terecht komt, mag eenzelfde aantal vakjes vooruit. Andere speciale velden zijn de brug, de herberg, de put, het doolhof en de gevangenis. Zij hinderen de speler onderweg naar het einddoel. Het einde belooft ofwel de dood waardoor je gans herbegint of precies het 63ste vakje waar de pot ligt.

Op sommige schilderwerken zien we een (deel van een) gans afgebeeld. Daarnaast liggen er 24 verspreid over de vloer. Hier spelen ze echter geen geluksbrengers, maar eerder een uit de lucht gevallen bende armoezaaiers, drinkbroers, nietsdoeners en leeglopers. Ze liggen plat op de vloer of zoeken steun tegen de muur, een balk of bij elkaar. Hun eieren liggen er verloren en onbebreed bij.

Het ganzenbord kan langs alle kanten bekeken en bespeeld worden. Er is echter slechts één mogelijke speelrichting: de in spiraalvorm aaneengesloten vakjes tellen op van 1 naar 63. De weg die de gans op het bord aflegt, staat symbool voor de pelgrimsweg van de mens. Op dwaalwegen wordt er leergeld betaald, af en toe heerst er overvloed, maar ook domheid. Wijsheid kan gevonden worden op een rustplaats en niemand slaat de poort des oordeels over.

De werken in de tentoonstelling doen hun best om een loopricting aan te

geven, maar af en toe doen de vele aanwijzers verdwijnen in een dwaalspoor en kantelen de werken alle kanten op. De van roodwitte markeringen voorziene bomen duiden de GR-pad aan en door de landschappen lopen uitgestippelde tegelweggetjes. Deze worden echter doorkruist door de dikke bonte koe die dol de andere richting op holt, de ganzenbekken die normaal eensgezind maar nu alle kanten op wijzen, de wandelaar die uitglijdt, of de wind die plots van bui verandert, waardoor de fietser eerder achteruit dan vooruit bolt, zijn paraplu opnieuw de andere kant op klapt en zucht: How can anything ever end?

Het spel

De uitgestippelde Grande Randonnée start hier. Het eerste werk brengt ons bij Vrije uitloop: de kip leidt ons naar binnen en stapt daarbij zelf haar vak uit. In het sas wacht een krokodil ons op, fabelachtig poserend in zijn omlijsting tegen een landschap van zilver.

De volgende ruimte is groot en open. Hier vullen najaarskaalheid de bomen en voorjaarsavonden de lucht, met tussen hen in windvlagen en regenbuien. Terwijl de wolkenvelden open- en dichttrekken volgen we klinkerpaden en veldwegen tussen verkavelde landbouwgronden. Onderweg passeren we naast de wandelaar en fietser ook nog enkele tuinierders en hoopjes verzopen ganzen. Boven ons vliegen vogels in V-formatie en onder onze voeten kriebelt een rij mieren of paardenbloemenborder, met links een wuivend stukje hand en rechts een halve paraplu van een andere voorbijganger.

Er heerst haast en chaos. Er hangt regen en wind in de lucht. De weersvoorspelling luidt: "Vliegen de zwaluwen hoog dan is het weer schoon en droog, vliegen ze laag, regen voor vandaag." Met hun speciale staart als roer spiralen de boerenzwaluwen even lang in de lucht op zoek naar insecten als wij rond het ganzenbord. Net zoals de figuren op het dak draaien onze hoofden en lijven mee tot zolang het kan... What are we doing now?

Van alle tuimelingen, verdwijn- en verschijningen raakt men het noorden kwijt. De wind lijkt wel grapjes uit te halen met de werken, zet hun kader op hun kop en de wet van de magie boven die van de zwaartekracht. Mensen kruipen het dak op om er vervolgens af te vallen. Een kat komt links de boom ingekropen om er tegelijkertijd langs rechts terug achter weg te sluipen. Babyroze Cupido mikt op iemand buiten beeld, misschien wel op Batman twee schilderijen verder of op de figuur die de tuinslangen links buiten beeld vasthoudt? Valt het paard, doet deze een kunstje of moeten we ons hoofd een kwartslag draaien en is het geen van beide? Komt die mens uit de lucht gevallen, wordt deze in de lucht gegooid of hangt het schilderij ondersteboven?

Hoe dan ook, de koe en de kip zitten knellend vast in hun kader zoals de gans in zijn vakje. Als figuranten bemannen de ganzen het speelveld. De groep bestaat uit wittige soepganzen met oranje snavel en poten, veelal kruisingen van een paar willekeurige ganzensoorten. De grijze grauwe gans omhelst de bruinegeklepte

kolgans. Of is het een nijlgans? Als ze vreemd zien, zetten ze het normaal op een luid gakken, maar hier staat er geen een op de uitkijk.

Flierefluïters, liever lui dan moe. Het geluk is met de dommen zegt men. De wereld is een apenbende, en deze ganzerikken voelen zich als een vis in het water. In de stal van deze domme diergaarde vinden we naast de gans ook nog de koe, het schaap en het varken, dieren die in vele verhalen de menselijke ezelachtigheid verbeelden.

De put

Vak nummer 31: "Blijf in de put tot een andere speler jou passeert en je bevrijdt. Sla één beurt over als er geen spelers meer achter je zijn."

Even geen haast, maar een dagdroom over een ochtend in het komende voorjaar.

De grijze potloodwind loopt over ons heen en doet de mouwen wapperen. Het opgeplakte berkenblad beeft wakker. De rode pannen van het dak warmen op. Een wegje dat ernaartoe kruipt. Een appel staat in bloei. In het licht dat met het windje stoeit. En van iets kinderlijks vertelt. Een beetje stilte en zonnigheid. De gebalde wolken varen in vrolijke stoet. Bruine wilgen staan op een rij in een boerenwei met hun hardhouten kop. Ze huizen boomkappelletjes. Vogels bouwen er hun nest. Toen kwam er een wervelwind, draait zich om en knipt met een knap door al dat wilgenhaar. Toen waren ze weer kaal.

De wind loopt verder door de smalle berkenbomen. Hij laat zich uit een boom glijden en is het eerst bij de pet, blaast hem met een vaart voor zich uit. Rimpeltjes trekken zich op uit het doek. Nattigheid kriebelt aan de bosrand. Dikke druppels kletsen op macadam en fietsband. De spriet van de tuinslang spettert op naar alle kanten.

De pot

Vak nummer 63: het einde. Met achter de poort van de stal, een blauw tot napelsgeels, heerlijk heela!

Wat zich in één logisch samenhangende tijd en ruimte lijkt af te spelen, krioelt subtiel van de associaties en botsingen met de realiteit: een vleermuis vliegt tussen de roze wolken, langpootmuggen tussen de regendruppels, zwaluwen tonen zich in de herfst en een Russische Malevich ligt naast een Oostvlaamse geknotte wilg.

De realiteit is hier schilderkunstig, verandert veelvuldig van voorkomen en speelt een levend ganzenbord of een kleurpent met figuren als fijne streepjes met de lat. Akkers worden tegels, een trui met dambordpatroon loopt over in een geniet lappendeken van velden, het geschilderde pannendak in een geruite poef. Paarden dragen er de broek, mensen staan met de billen bloot. In de ochtend komen rode zonnen en blinkende appels op.

The earth is a fresh planet zegt één van de werken. Henry David Thoreau voegt daar al zwevend in de lucht aan toe: There is more day to dawn. The sun is but a morning star. En een op de vloer liggende Werner Herzog: "Let the apples lie, they're tired and want to sleep."**

Liene Aerts

**De titel is een variatie op de 17de eeuwse Nederlandse ganzenbordversie genaamd Het nieuw en vermaeckelykc ghanse-spiel en de verklaringhe hoemen spelen sal. De tekst zelf volgt de regels van de spelversie uit 1971: het oudhollandse ganzenbord (Jumbo © Hausemann & Hötte nv Amsterdam).*

***De titel van de tentoonstelling verwijst naar dit fragment uit de film The Enigma of Kaspar Hauser van Werner Herzog uit 1974.*

14

15

WHEN WEEDS BLOOM

2022

NINO MIER GALLERY
LOS ANGELES, CA, US

Twenty-five new paintings, furniture, and a floor installation comprise the artist's Rabelaisian romp through a densely populated forest.

Many of Jennes' slapstick compositions are divided in two, albeit unequal parts: one part contains a figure (or two) falling, while the other depicts a small huddle of figures with mask or doll-like faces staring at the display of gracelessness before them. Crowds of clustered people have been, for the better part of the past two years, a taboo. But in Jennes' paintings, what is dangerous is also what is life-affirming. His men and beasts point to the self-deprecating comedy that is so often a reprieve from the depths of despair, loneliness, and fear. In *why and How? ... nobody will know*, a cow inexplicably falls back-first onto an unsuspecting victim smoking a cigarette. Indeed: why, and how? We look to Jennes' other paintings for answers, but they respond only with beguiling, clownish revelry.

The exhibition captures its cast of human and animal characters mid-gesture within theatrically flat outdoor settings. Jennes foregoes clear delineations between foreground and background, placing horizon lines close to the canvases' lower

edge, and eschewing naturalistic perspective. Depth instead is articulated in Jennes' surfaces, which are worked palimpsests of rich oil paint. Much of the texture, pattern, and even emotion (his trees are filled with lovers' inscriptions) displayed in the works is achieved through his painstaking manipulation of matter and form.

The flattened compositions in *When weeds bloom* resemble stages, revealing Jennes' interest in the dynamics between performance and observation. In *I like life a lot*, a figure topples headfirst into the grass while his dancing compatriots observe with warm smiles. In *I'm scared my toes are blue*, a man on an overturned bike pushes a friend to the ground. A dense mass of characters gather at the painting's margin, watching the scene with intrigue. The strangeness of being perceived takes on an explicitly surreal tone in *where have you fallen, have you fallen?* The painting depicts a man falling headfirst from a tree. He is inches away from the ground, but instead of grass we catch a glimpse of another face. Their gaze locks: the falling man has been caught. Unfortunately for him, his debauched fall will not be broken, only witnessed.

PRESS

PRESS

THE ART NEWSPAPER

SEPTEMBER 2023

BY KABIR JHALA AND LISA MOVIUS

HET NIEWSBLAD

SEPTEMBER 2023

ELIEN VAN WYNSBERGHE

DE LAGE LANDEN

JULY 2023

BY MAYA TOEBAT

ARTNET NEWS

APRIL 2023

By EILEEN KINSELLA

COLLECT

MARCH 2023

BY ELIEN HAENTJENS

DE TIJD

FEBRUARY 2023

BY JAN DERTAELEN

DE STANDAARD

FEBRUARY 2023

BY FRED DEBROCK

THE ART NEWSPAPER

SEPTEMBER 2023

‘Seoul is still a boomtown’: solid sales at Frieze and Kiaf defy market dip

Kabir Jhala and Lisa Movius

Reports of a dip in the South Korean art market cast a shadow on the run up to Seoul Art Week, which sees the second edition of Frieze Seoul and the 22nd edition of the Korea International Art Fair (Kiaf) take place concurrently on different floors of the Coex convention centre in Gangnam (6-9 September).

Nonetheless, crowds thronged and their impulse to spend money on art appeared mostly undeterred. Multiple gallerists at both fairs report better VIP day sales this year than last.

“It’s more packed than last year, and with more Americans”, says a director of the Modern Institute in Glasgow, one of the 121 galleries to take part in the fair (around the same number as the first edition). Indeed, a date clash with the Armory Show in New York—which was recently acquired by Frieze—raised doubt as to whether collectors from the US would attend. But these were quelled by the presence of around ten US museum groups, including those from The Bass, Perez Art Museum, Lacma, Aspen Art Museum and Dia Art Foundation, as well as private American collectors. Prominent European collectors in attendance included Maja Hoffman of Luma Arles in southern France. Almost 40 museum groups came in total, including the Mori Art Museum in Tokyo and the Auckland Art Gallery.

Perhaps an even bigger shift from 2022 is the return of Chinese collectors, who could not attend Frieze and K1af last year due to Covid travel restrictions; both South Korea and China have lifted virtually all Covid precautions and face masks are a rare sight at the fair. Chinese institutions in attendance include Hong Kong's M+ and the Pingshan Art Museum, in Shenzhen.

Mandarin can be heard at many booths, and while ethnic Chinese people from Taiwan, Hong Kong and Southeast Asia are also part of the mix, the mainland art contingent is attending in force. "This is the first time since China reopened [after zero Covid] so curiosity is high," says Lucien Y. Tso, the founder of Shanghai-based Gallery Vacancy. He reports a sell-out booth of works by the Belgian artist Pieter Jennes, with bright paintings priced around \$30,000 and tactile soft sculptures of black cats selling for \$1,500 per feline. Both darkly reference a 1932 Antwerp circus fire. Tso posits that the date conflict with Armory has had little impact as both it and Frieze Seoul are so regional in nature, he says, adding that today he has encountered a mix of collectors from Taiwan, Korea, mainland China, Thailand and Canada.

This mirrors the geographical makeup of collectors at another sell-out booth—London's Josh Lilley gallery, which has placed all 15 paintings by Tom Anholt, to buyers from Hong Kong, Singapore and South Korea. The gallery prioritised offers from Asia, says its director, Joseph Harrison Davies. Josh Lilley also took part in the inaugural Art SG in Singapore this January. But, Davies says, sales in Seoul have far eclipsed those in Singapore.

At the top end of sales today at Frieze Seoul, Hauser & Wirth have placed a 2023 Rashid Johnson painting with a "private Asian collection" for \$975,000. Lisson Gallery have sold a 2004 Stanley Whitney painting for \$550,000 and a work by Ryan Gander composed of an antique mirror and marble resin sold for £75,000. Thaddaeus Ropac, which this month doubled the size of its Seoul gallery, sold a 2023 Lee Bul mother-of-pearl work to a private Japanese collector for \$190,000 as well as two Daniel Richter paintings for €375,000, one to a Chinese collector and the other to a Korean.

Another new Lee Bul pearl painting was sold for \$190,000 from the stand of Lehmann Maupin. "Despite some wider economic concerns we've experienced a successful start to the fair," says its senior director, based in Seoul, Emma Son.

No works in the seven figures were reported to have sold by the end of VIP day, although last year a small handful of galleries made sales of works for more than \$1m on the second day of the fair. Works in that price range this year include a Calder mobile at Pace, valued "in the millions", and a towering Jeff Koons Gazing Ball sculpture from 2004 at Robilant + Voena for \$3.6m. This is perhaps to be expected, as last year at Frieze Seoul many gallerists reported a selling "sweet spot" of between \$100,000 to \$200,000, while struggling to place anything above \$500,000.

And at certain stands, signs of a downturn in sales could be gleaned. "People are certainly talking of a slower market," says Salomé Zelic, a director at Galeria Continua. As of 7pm Korea time on preview day the gallery had not yet sold any works. "Usually our clients are at the upper end of net worth so things like this don't bother them, so it's interesting that this dip seems to be affecting people," she says.

Downstairs at K1af, sales and crowds appeared more sedate, although Jaesok Kim, a director at Gallery Hyundai in Seoul, says this year demonstrated an upswing in sales activity compared with last year. The standard in quality also appears to have been somewhat raised—gone, for example, were signs of galleries placing stickers on their stand walls to mark the sale of a work, as happened at times last year. "Booth presentations were more varied and a higher calibre," Kim says. Among the works sold by Hyundai at K1af was a 1966 painting by the South Korean artist Seundja Rhee for \$210,000.

This year, K1af has significantly increased the number of galleries taking part, by around 33%, with more than 210 exhibitors. It is made up mostly of Korean galleries, including some of its largest, such as Kukje, which was responsible for a number of the most expensive reported VIP day sales, including sculptures by Ugo Rondinone for between \$50,000 and \$90,000.

Returning for the second year to K1af is the German gallery Isabelle Lesmeister from Regensburg. Its eponymous director says she sold just one work today, a sculpture of a piece of wood ash, twisted like a bow, by the artist Jeremy Holmes for \$15,000. Lesmeister is confident at placing more works as "this isn't the quickest fair at which to sell" she says, adding that Seoul is a "boomtown" for art. Asked about the downturn in the Korean market she acknowledges there have been fewer sales to local collectors than last year but this is true the world over.

“Everywhere people are buying less art. In Europe, I have collectors who are worried about rising energy costs because of the war in Ukraine, it’s not a localised thing.”

“We’re entering into the second phase of the Korean art market now,” says the Seoul-based dealer Jason Haam, whose eponymous gallery is taking part in Frieze. Last year Haam was one of a handful of Korean galleries to take part in both Kiaf and Frieze. This year he has elected to do only Frieze as he found the prospect of doing two fairs and staging an exhibition in his gallery “too exhausting”.

While Hamm acknowledges there was a dip in sales earlier this year, he says this “cleared up by July” and that, at least for his collectors, it was largely down to a “psychological fear” rather than a “real decline in wealth”. Economics aside, he adds that what is most promising is not a “substantial material increase in the market”, but an increase in the level of quality. “Dozen of galleries are opening up in the city and they’re all professionalising. Commercial spaces now stage important shows throughout the year rather than just once. It’s very reassuring.” Hong Kong’s M+ and the Pingshan Art Museum, in Shenzhen.

Mandarin can be heard at many booths, and while ethnic Chinese people from Taiwan, Hong Kong and Southeast Asia are also part of the mix, the mainland art contingent is attending in force. “This is the first time since China reopened [after zero Covid] so curiosity is high,” says Lucien Y. Tso, the founder of Shanghai-based Gallery Vacancy. He reports a sell-out booth of works by the Belgian artist Pieter Jennes, with bright paintings priced around \$30,000 and tactile soft sculptures of black cats selling for \$1,500 per feline. Both darkly reference a 1932 Antwerp circus fire. Tso posits that the date conflict with Armory has had little impact as both it and Frieze Seoul are so regional in nature, he says, adding that today he has encountered a mix of collectors from Taiwan, Korea, mainland China, Thailand and Canada.

This mirrors the geographical makeup of collectors at another sell-out booth—London’s Josh Lilley gallery, which has placed all 15 paintings by Tom Anholt, to buyers from Hong Kong, Singapore and South Korea. The gallery prioritised offers from Asia, says its director, Joseph Harrison Davies. Josh Lilley also took part in the inaugural Art SG in Singapore this January. But, Davies says, sales in Seoul have far eclipsed those in Singapore.

At the top end of sales today at Frieze Seoul, Hauser & Wirth have placed a 2023 Rashid Johnson painting with a “private Asian collection” for \$975,000. Lisson Gallery have sold a 2004 Stanley Whitney painting for \$550,000 and a work by Ryan Gander composed of an antique mirror and marble resin sold for £75,000. Thaddaeus Ropac, which this month doubled the size of its Seoul gallery, sold a 2023 Lee Bul mother-of-pearl work to a

private Japanese collector for \$190,000 as well as two Daniel Richter paintings for €375,000, one to a Chinese collector and the other to a Korean.

Another new Lee Bul pearl painting was sold for \$190,000 from the stand of Lehmann Maupin. “Despite some wider economic concerns we’ve experienced a successful start to the fair,” says its senior director, based in Seoul, Emma Son.

No works in the seven figures were reported to have sold by the end of VIP day, although last year a small handful of galleries made sales of works for more than \$1m on the second day of the fair. Works in that price range this year include a Calder mobile at Pace, valued “in the millions”, and a towering Jeff Koons Gazing Ball sculpture from 2004 at Robilant + Voena for \$3.6m. This is perhaps to be expected, as last year at Frieze Seoul many gallerists reported a selling “sweet spot” of between \$100,000 to \$200,000, while struggling to place anything above \$500,000.

And at certain stands, signs of a downturn in sales could be gleaned. “People are certainly talking of a slower market,” says Salomé Zelic, a director at Galeria Continua. As of 7pm Korea time on preview day the gallery had not yet sold any works. “Usually our clients are at the upper end of net worth so things like this don’t bother them, so it’s interesting that this dip seems to be affecting people,” she says.

Downstairs at Kiaf, sales and crowds appeared more sedate, although Jaesok Kim, a director at Gallery Hyundai in Seoul, says this year demonstrated an upswing in sales activity compared with last year. The standard in quality also appears to have been somewhat raised—gone, for example, were signs of galleries placing stickers on their stand walls to mark the sale of a work, as happened at times last year. “Booth presentations were more varied and a higher calibre,” Kim says. Among the works sold by Hyundai at Kiaf was a 1966 painting by the South Korean artist Seundja Rhee for \$210,000.

This year, Kiaf has significantly increased the number of galleries taking part, by around 33%, with more than 210 exhibitors. It is made up mostly of Korean galleries, including some of its largest, such as Kukje, which was responsible for a number of the most expensive reported VIP day sales, including sculptures by Ugo Rondinone for between \$50,000 and \$90,000.

Returning for the second year to Kiaf is the German gallery Isabelle Lesmeister from Regensburg. Its eponymous director says she sold just one work today, a sculpture of a piece of wood ash, twisted like a bow, by the artist Jeremy Holmes for \$15,000. Lesmeister is confident at placing more works as “this isn’t the quickest fair at which to sell” she says, adding that Seoul is a “boomtown” for art. Asked about the downturn in the Korean market she acknowledges there have been fewer sales to local collectors than last year but this is true the world over. “Everywhere people are buying less art. In Europe, I have collectors who are worried about rising energy costs because of the war in Ukraine, it’s not a localised thing.”

“We’re entering into the second phase of the Korean art market now,” says the Seoul-based dealer Jason Haam, whose eponymous gallery is taking part in Frieze. Last year Haam was one of a handful of Korean galleries to take part in both Kiaf and Frieze. This year he has elected to do only Frieze as he found the prospect of doing two fairs and staging an exhibition in his gallery “too exhausting”.

While Hamm acknowledges there was a dip in sales earlier this year, he says this “cleared up by July” and that, at least for his collectors, it was largely down to a “psychological fear” rather than a “real decline in wealth”. Economics aside, he adds that what is most promising is not a “substantial material increase in the market”, but an increase in the level of quality. “Dozen of galleries are opening up in the city and they’re all professionalising. Commercial spaces now stage important shows throughout the year rather than just once. It’s very reassuring.”

Pieter Jennes laat zich voor nieuwe expo bij Sofie Van de Velde inspireren door brand bij circus Sarrasani: “De romantiek van dit verhaal is mooier dan de realiteit”

Elien Van Wynsberghe

Brandende olifantjes, gegoten in brons. Een indrukwekkend schilderij waarop een schijnbaar onschuldige clown weifelend met lucifers in de hand staat. Of een stoffen sculptuur van een zwarte kat die als stille getuige het geheel overschouwt. In zijn nieuwste tentoonstelling in Galerie Sofie Van de Velde laat de Antwerpse kunstenaar Pieter Jennes (33) zich inspireren door de mysterieuze brand bij circus Sarrasani in de jaren 30 van de vorige eeuw in Berchem.

Meer dan 90 jaar na datum blijft de brand bij circus Sarrasani beroeren, zo getuige de nieuwe tentoonstelling van Pieter Jennes die op 2 september opent in Galerie Sofie Van de Velde op het Antwerpse Nieuw Zuid.

Die brand brak uit tijdens de ijskoude winternacht van 12 op 13 januari 1932. Het circus uit de Duitse stad Dresden stond opgesteld op de toenmalige militaire gronden van Berchem. Het was een inferno. Wilde dieren braken uit en sloegen op de vlucht. Maar de grootste ramp speelde zich af in de olifantenstal. Acht van de tweeëntwintig olifanten van Hans Stosch-Sarrasani lieten het leven. Ook een tijger stierf in de brand. De circusdirecteur kwam het drama nooit te boven en overleed een jaar later.

Al snel werd duidelijk dat de brand was aangestoken, maar het parket slaagde er niet in om iemand te veroordelen. Uiteindelijk biechtte een clown, François Libot, op zijn sterfbed de gruweldaad op. Hij zocht werk bij het concurrerende circus Gleich en mocht er beginnen op voorwaarde dat hij brand stichtte bij circus Sarrasani. “Ik las voor het eerst over de brand in jullie krant en vond het een te mooi verhaal om te laten passeren”, vertelt

Jennes verwerkte de gebeurtenis twee jaar geleden voor het eerst in een keramieken fontein van twee olifanten die zichzelf proberen te blussen. "Voor de huidige expo maakte ik ook twee bronzen beeldjes van olifantjes die in brand staan. Door hun kleine formaat zijn ze onschuldig en best charmant", glimlacht hij.

Maar zo'n brandende kolos op een metersgroot doek tot leven brengen: dat lukte hem niet. "Ik heb het meermaals geprobeerd, maar er was niets onschuldigs meer aan. Het fijne, de charme was eraf. De romantiek van het verhaal is mooier dan de realiteit."

Zo werd het uiteindelijk de clown die de hoofdrol in zijn nieuwe expo kreeg toebedeeld. "Hij bleek een erg dankbaar personage, die weifelende clown." Op het ene schilderij zie je hem met lucifers in de hand, op een ander als valse onschuldige tussen de meute. Nog elders zie je hem stiekem in de nacht.

Een twist

Zoals steeds dansen de kleuren vrolijk op de tableaux van Jennes. "Ik begin altijd bij een verhaal en dan laat ik het los ten dienste van wat de tentoonstelling nodig heeft. In mijn werk zit altijd plezier. Van de tijger die stierf maakte ik een kat, omdat die wat onschuldiger oogde. Als je deze werken een eerste keer ziet, dan neem je geen gruwel waar. Het zijn redelijk aangename werken, als ik dat zelf zo mag stellen. Maar kijk je dan een tweede keer, en je beseft wat je ziet, dan krijg je wel even die ontnuchtering."

De duisternis in Jennes' schilderijen is nooit pikzwart, de vreugde nooit volledig zorgeloos. "Dat probeer ik in al mijn werk te steken. Het mag niet louter mooi zijn, niet louter decoratief. Want dan zou ik evengoed behangpapier kunnen ontwerpen. Er moet een twist inzitten."

Naast de clown, keert ook de zwarte kat meermaals terug in de expo. Zo nemen vijf stoffen exemplaren hun plaats in de ruimte in. "Katten zijn interessante dieren. In vele huishoudens zijn ze de stille getuige. Dat vind ik een fascinerend idee."

Wie de tentoonstelling van Jennes bezoekt, maakt kennis met de veelzijdigheid van de kunstenaar. Enerzijds op doek, door het gebruik van verschillende texturen en materialen. Uitbundige hoeveelheden verf, spiegeltjes als ogen, diamanten regendruppels en glitters: Jennes is er allemaal niet vies van. "Daarnaast krijg je de stoffen sculpturen van de katten te zien, collages en etsen. Zo geef ik een overzicht van waar ik mee bezig ben", vertelt hij.

Volgende stop: New York

En bezig is Jennes. Constant. Bijna simultaan aan zijn tentoonstelling in Antwerpen die de naam A number of days leading to nothing kreeg, zijn enkele werken uit deze reeks ook te zien op Frieze, een grote kunstbeurs in Zuid-Korea waar hij een solopresentatie mag geven.

Het gaat de Antwerpenaar voor de wind. Begin dit jaar exposeerde hij nog met een indrukwekkende tentoonstelling in Kortrijk. Daarnaast zit Jennes ook bij de Amerikaanse galerie Nino Mier. Na een expo in Los Angeles een jaar geleden, mag hij volgend jaar in november exposeren in het New Yorkse pand van de bekende galerist. Iets waar hij ontzettend op uit is. Al is het ook bijzonder hard werken.

"De komende maanden zal mijn focus vooral daarop liggen." Er staan hem dus drukke tijden te wachten. "Gelukkig ben ik goed bevriend geraakt met zes oudere vrouwen die na hun opleiding in het deeltijds kunstonderwijs samen een ruimte huren vlak naast mijn atelier. Zij verzorgen me goed met koekjes en drinken." Hij lacht. "Eigenlijk behoren zij tot mijn voornaamste critici. Ik neem van niet zo heel veel mensen kritiek aan op mijn werk, maar als zij iets niet goed vinden, dan luister ik."

JULY 2023

De mensen, vogels en kikkers in Pieter Jennes' schilderijen kunnen op elk moment bewegen

By Maya Toebat

© Fred Debrock

Vanuit een verhaal naar het materiaal, zo laat de Belgische schilder Pieter Jennes zich leiden wanneer hij nieuwe werken maakt. De levendige en wrange taferelen zinderen van het maakplezier. 'Al mijn vergissingen zitten nog in de schilderijen. Anders ben je gewoon aan het uitvoeren.'

Wanneer ik aankom in het atelier van Pieter Jennes (1990) in Antwerpen staat hij me met een stagiair op te wachten. Hij heeft speciaal opgeruimd, zegt hij. Al staan er nog honderden verfpotten op een grote tafel en leunt een hele pak doeken tegen de muur. Die zijn bestemd voor de kunstbeurs Frieze in Seoul in september, waar hij bij Vacancy Gallery een solostand krijgt.

Een voor een draait hij de grote doeken om. Ik zie een clown, een brandende kat en zoals altijd veel vogels en bomen. "Ik had een tekstje gelezen over een circus in Berchem waar in de jaren 30 een brand uitgebroken was", vertelt hij. "Een paar dieren konden vluchten, maar twee olifanten en een tijger bleven in de vlammen achter. De brandweer kon bovendien niet blussen, want die had de watertank laten leeglopen zodat die in de winter niet zou bevriezen."

Jennes zag het helemaal voor zich. Hoe de dieren de ring opliepen, hoe de taaie huid van de olifanten verschroeide. Toen ook nog bleek dat de clown de brand gesticht had, in opdracht van diens nieuwe circus, had hij een ideale figuur om in de spotlights te zetten. We kijken naar het schilderij Ongelukkig in Amsterdam,

waarop hij de grappenmaker afbeeldt terwijl die nadenkt over zijn plan, gekleed in een harlekijnpak dat de schilder bij Harry Styles zag.

De clown vangt de sfeer die vaak boven Jennes' werk hangt. De lach en de traan, het spelen en plagen, het blije masker dat tegelijk iets diepongelukkig uitstraalt. De figuren op zijn schilderijen zien er folkloristisch en ietwat naïef uit, gehuld in gebloemde kleren, maar zijn nooit zorgeloos.

Onder de schone schijn hangt een onheilspellende, wrange sfeer die moeilijk te peilen is. "Als ik commercieel succes wilde hebben, zou ik alleen mooie bloemetjes en beestjes schilderen, maar ik schilder liever een tijger die een paard aan het opeten is. Het mag niet te zoet worden – of juist zó zoet dat het je tandglazuur stuk maakt."

Zijwegen

Pieter Jennes is een schilder pur sang, maar bovenal ook een verhalenverteller. Voor die verhalen vindt hij overal inspiratie: in een klein internetartikel, een stapel boeken, bij anekdotes van vrienden, terwijl hij rondloopt

in zijn buurt of op een rommelmarkt en natuurlijk in de kunstgeschiedenis.

Voor de reeks die hij dit voorjaar presenteerde tijdens zijn solo-expo in BE-PART in Kortrijk greep hij bijvoorbeeld losjes terug naar de Bulldozer Exhibition. Die openluchttonstelling die in 1974 in een park in Moskou plaatsvond, was op zich niet baanbrekend, maar de afloop des te meer. De Russische kunstenaars waren namelijk dissidenten en de expo werd beëindigd door politieagenten verkleed als groenarbeiders, met waterkanonnen en bulldozers.

Zulke gebeurtenissen zijn voor Jennes het startschot om het penseel vast te pakken. Vervolgens beginnen de verhalen een eigen leven te leiden. "Om te kunnen vertrekken, moet je een plek hebben om naartoe te gaan, maar het doel kan wel veranderen. Misschien vertrek je op reis naar Parijs en bedenk je onderweg dat je liever naar Straatsburg wilt gaan. Die zijwegen sla ik ook in als ik schilder."

Zo maakte hij van de brandende circustijger een gevlamde kat. En toen een vriendin vertelde dat ze haar kat kwijt was, werden dat plots een heleboel verloren katten.

Tactiel

Bochten zijn onvermijdelijk, want Jennes werkt niet met ondertekeningen. Hij schildert zijn ideeën meteen

op doek. Als hij een vogel wil toevoegen, doet hij dat meteen. Als hij wil zien of gespatte verflodders een meerwaarde zijn, is er maar één manier om dat te weten te komen: het proberen. "Al mijn vergissingen zitten nog in de schilderijen. Anders ben je gewoon aan het uitvoeren en is het plezier eraf."

Wat begint met een idee, wordt zo al snel een en al maakplezier. Hij loopt van het ene naar het andere doek en bouwt met lagen verf tot die sculpturale proporties krijgen. "Ik beschouw een schilderij als een object. Tegenwoordig zijn veel schilderijen zo vlak als foto's en is de hand van de kunstenaar eruit verwijderd. Ik zie mezelf daarentegen als een schilder-schilder. Je moet de verfheid kunnen voelen."

Het verwrongen, middeleeuwse perspectief in zijn werken wordt alsnog driedimensionaal door de krassen in de boomschors, het teken van een GR-pad op de stam of wolken die, als in een collage, op de diepste laag van het doek liggen.

Omdat hij wel vaker hoort dat zijn schilderijen iets weg hebben van collages, begon Jennes ook met dat medium te experimenteren. In de expo in Kortrijk werden die collages voor het eerst tentoongesteld.

Nog een onverwacht element in die tentoonstelling waren dertig ganzenpoppen die opgesteld stonden in de zaal. "Ik was bang dat de grote ruimte als een gang zou aanvoelen als ik die enkel vulde met schilderijen."

Ganzen komen sowieso vaak terug in mijn werk en in de reeks hebben alle schilderijen ook een tegelpatroon aan de onderkant. Dat deed me denken aan een ganzenbord."

De schilder houdt van een totaalbeleving. Zo maakte hij ook stoelen en een salontafel in de stijl van zijn werk, waar bezoekers bij kunstbeurzen in kunnen plaatsnemen. Tijdens ons interview is hij dan weer kleine kikkerbeeldjes aan het gieten uit tin. "De dieren in mijn werk zijn stille getuigen, die bijvoorbeeld toekijken hoe de clown met een gewetenstrijd zit," bedenkt hij, "maar wat hun precieze rol is, zal zich nog moeten uitwijzen."

Buzz

Jennes is een van de zeldzame volwassenen die nooit opgehouden is met spelen. Hij schuift een gekke ingeving niet aan de kant, maar zoekt manieren om die te realiseren. Dat daar zijn talent lag, merkte hij toen hij begon aan de tekenschool en vervolgens KSO volgde en de opleiding Schilderkunst aan de Academie voor Schone Kunsten in Antwerpen.

Het is één ding om kunst te studeren en een ander om als kunstenaar aan de slag te kunnen gaan. Toen Jennes in 2013 afstudeerde, was er weinig toekomstperspectief. "Tijdens mijn studies struinde ik iedere donderdagavond met vrienden van de ene naar de andere galerie in Antwerpen-Zuid, vooral voor de gratis wijn. (lacht) Maar toen ik van de Academie kwam, waren die bijna allemaal uit de stad verdwenen door de economische crash."

Hij volgde nog een opleiding Curatorial Studies aan het KASK in Gent en liep stage bij Kunstinstituut Melly in Rotterdam, al wilde hij toch vooral zelf kunst maken. Dat was een vijftal jaren zoeken tot hij in 2018 via via werd gevraagd om deel te nemen aan een groepstentoonstelling nabij de Rooseveltplaats in Antwerpen. Daar ging de bal aan het rollen. "Al mijn werken waren uitverkocht. Dat hadden ze nog nooit meegemaakt." Hij zegt het alsof hij het nog steeds niet kan geloven. "Opeens hing er een buzz rond mij. Ik had zelfs de luxe om te kiezen uit meerdere galeries."

Exotisch

Uiteindelijk ging hij in op het aanbod van de Antwerpse galerie Sofie Van de Velde en sinds enkele jaren wordt hij ook internationaal gerepresenteerd door Nino Mier Gallery uit Los Angeles. Voor Frieze Seoul werkt hij bovendien voor het eerst samen met Vacancy Gallery uit Shanghai. Dat hij het zo goed doet in het buitenland, komt volgens hem omdat zijn werk daar "exotisch" is. Europees ook, in de lijn van Vlaamse schilders, zoals Bruegel of Ensor.

Net als de genoemde meesters houdt hij van levendige, volle taferelen. Zijn schilderijen baden in een barokke overdaad met mensenmassa's, vogels, kikkers en muggen die elk moment kunnen bewegen. Wanneer ik hem vraag naar zijn stijl, of een poging doe om die onder woorden te brengen, wordt hij echter een beetje kriegelig. Dat er iets zou bestaan als "dé Pieter Jennes-stijl", daar twijfelt hij immers aan. Hij zou het ook niet willen. "Of ik nu een stadstafereel schilder of een man op een boot, beide zijn herkenbaar als mijn werk, maar ik zie mij vooral evolueren. Op drie jaar tijd heb ik serieuze stappen heb gezet."

Dat zijn oeuvre intussen niet meer alleen bestaat uit schilderijen, is daar een bewijs van. Zo waren er al de collages, en voor een solo bij Sofie Van de Velde in september is hij bezig aan een reeks etsen. "Het was iets wat ik nog nooit gedaan had en waarmee ik me echt amuseer. Kijk maar naar de data." Hij toont de proefdrukken. "Ze zijn bijna allemaal in dezelfde week gemaakt."

Deze zomer neemt Pieter Jennes deel aan de groepstentoonstelling Beach bij Nino Mier in New York en in september heeft hij een solostand op de kunstbeurs Frieze Seoul met Vacancy Gallery. Dichter bij huis kun je zijn werk zien bij galerie Sofie van de Velde (Nieuw Zuid, Antwerpen) tijdens zijn solotentoonstelling van 2 september tot 8 oktober 2023.

APRIL 2023

5 Standout Artists at Expo Chicago 2023, From Patrick Eugène's Stirring Portraits of Immigrants to Annie Lapin's Otherworldly Landscapes

By Eileen Kinsella

Pieter Jennes, *Unfulfilled Karma*, (2022). © Pieter Jennes; Photo by Joost Joossen Fotografie; courtesy of the artist and Nino Mier Gallery.

The energy was palpable in the Windy City during the lead-up to the latest edition of Expo Chicago, the city's decade-old anchor art fair. In full post-pandemic swing, the city is hosting a wide range of programming, including artist-led talks and tours, museum shows, satellite fairs (such as the artist-run Barely Fair), public art installations (including Art on the Mart), and pop-ups like the popular roving Art in Common show, which opened to crowds in the Fulton Market neighborhood last night.

Who: A contemporary Belgian artist who is inspired by the work of Flemish painters from the 1920s such as Jean Brusselmans and Gustave De Smet, as well as James Ensor, Otto Dix, and Georg Grosz.

Based in: Antwerp, Belgium

Showing at: Nino Mier, Los Angeles, Brussels, New York, and Marfa, at EXPO Chicago

Prices: \$12,000 to \$30,000

Why you should pay attention: Jennes's intriguing figurative paintings are at once playful and ambiguous, filled with oversize, almost cartoonish figures and symbols that suggest a deeper open-ended narrative. (The artist counts African masks and folklore, as well as the cinema of David Lynch and Werner Herzog, as sources of inspiration.) The artist will have a solo spotlight at Nino Mier's Expo booth.

Up next: A solo show at Gallery Sofie Van de Velde in Antwerp, Belgium

MARCH 2023

Pieter Jennes

In deze reeks zoomt COLLECT in op de plek van jonge kunstenaars in de hedendaagse (kunst)wereld. Waarom maakt hij of zij precies zo'n werk, waar komt de inspiratie vandaan en hoe ziet hij of zij de eigen positie in het artistieke vak? Deze maand: Pieter Jennes (*1990, Mortsel).

TEKST: ELIEN HAENTJENS

FOTO: GUY KOKKEN

Sinds Pieter Jennes in 2019 werd opgepikt door Gallery Sofie Van de Velde kwam zijn kunstcarrière in een stroomversnelling. Nu ook Nino Mier Gallery de Belgische kunstenaar sinds 2022 in de Verenigde Staten vertegenwoordigt, heeft hij het lesgeven volledig ingeruild voor het schilderschap. Wereldwijd zijn verzamelaars tuk op zijn overvolle taferelen. Hoewel die vertegenwoordiging zonder twijfel druk met zich meebrengt, probeert Jennes daar in zijn atelier niet aan te denken: "Als er een tafereel in mijn hoofd zit, werk ik dat uit. Ik wil trouw blijven aan mezelf. Dat Sofie en Nino mij ook in commercieel moeilijker werk steunen en me ten volle vertrouwen, geeft me als kunstenaar de zelfbewustheid en de energie om verder te groeien. De galeries zijn mijn partners in dat proces." Hoewel het kunstenaarsbestaan best hard is, is kunst ook genereus, vindt hij. "Je komt op bijzondere plekken en ontmoet boeiende mensen. Zo organiseerde een Antwerpse groep verzamelaars onder de noemer 'Les amis de Jennes' een toer langs hun woningen en collecties. Het is altijd verhelderend om een externe stem te horen en zo beter inzicht te krijgen in de kwaliteit van je werk. Bovendien is elke kunstcarrière een uitzondering. Ik ben dankbaar dat het mij lukt."

TACTILITEIT

Op zijn schilderijen verbeeldt Jennes vaak een op het eerste gezicht vrolijk uitzienende wereld, met bonte personages en een vleugje humor. Al loert er net zo vaak ook iets onrustwekkends om de hoek. "Hoewel ik op voorhand per reeks kleine schetsen maak en ik in grote lijnen een idee heb van het tafereel dat ik wil verbeelden, ontstaat elk beeld pas echt tijdens het schilderen zelf", vertelt hij. "Elke keer opnieuw is dat een zoektocht. Soms moet ik daarbij met pijn in het hart hele stukken overschilderen. Onder meer daarom werk ik niet met een klassiek perspectief, maar eerder met een perspectief zoals je dat ook op middeleeuwse of Indiase miniaturen terugvindt. Technische perfectie an sich interesseert me niet. Ik wil iets creëren waarvan ik niet wist dat het mooi kon zijn. Ik wil geen aantrekkelijke taferelen schilderen, maar zaken die mezelf en de toeschouwer uit onze comfortzone dwingen. Zo beeld ik naast een lieflijk ogend meisje een zwerm muggen af. Die geven het tafereel iets verontrustends, waardoor het zijn puur decoratieve karakter overstijgt. Hoewel ik tijdens mijn extra opleiding Curatoriale Studies veel theoretische kennis heb verworven, wil ik met mijn werk geen zware verhalen vertellen. Al behandel ik bepaalde thema's wel via een omweg of zijdeling." Hoewel Jennes in zijn beginjaren simplisti-

‘Ik wil mezelf en mijn toeschouwers uit onze comfortzone dwingen’

scher en bruter schilderde, heeft hij door de jaren heen een bijzonder rijk universum ontwikkeld. Nu de limieten van tijd, ruimte en middelen zijn weggevallen, creëert hij panoramische, filmische taferelen waarin je als het ware kan rondwandelen. Ook aan tactiliteit hecht hij veel waarde. “Ik wil dat toeschouwers extra dimensies kunnen ontdekken als ze een schilderij in het echt zien. Het moet meer zijn dan een beeld dat je evengoed op foto’s via Instagram kan ontdekken”, zegt hij. “Mensen moeten met hun ogen de objecten bijna kunnen voelen. Tegelijk integreer ik verrassende elementen, zoals zilver dat het licht reflecteert, spiegeloogjes die de realiteit in het werk binnenhalen of verf die ’s nachts oplicht, waardoor slakken of vuurvliegjes zichtbaar worden.” Lachend: “Al heeft nog nooit iemand me daarover aangesproken.”

ARTISTIEKE VRIJHEID

Zoals wel vaker vertrok Pieter Jennes voor zijn huidige expositie bij Be-Part in Kortrijk van een historisch verhaal, dat de werken als een losse rode draad met elkaar verbindt. Toen dissidente kunstenaars in 1974 in Moskou een openlucht tentoonstelling organiseerden, werd die ontmanteld door een als groendienst verklede knokploeg. Hoewel deze *Bulldozer exhibition* de aanzet gaf voor de reeks, zijn er onderweg allerlei deelverhalen bijgekomen. Jennes: “Het verhaal

Pieter Jennes, *Unfulfilled Karma*, 2022, olieverf en collage op doek, 190 x 170 cm. Met toestemming van Gallery Sofie Van de Velde and Nino Mier Gallery. Foto: Joost Joossen.

Pieter Jennes, *A typical morning*, 2022, olieverf en collage op doek, 170 x 200 cm. Met toestemming van Gallery Sofie Van de Velde and Nino Mier Gallery. Foto: Joost Joossen.

vormt vooral een excuus om een bepaalde sfeer te creëren. Terwijl de achtergrond de werken aan elkaar verbindt, beleven de personages volgens de logica van een kinderboek een verhaal. Daarbij zie ik er nauw op toe dat geen enkel werk inwisselbaar is. Tegelijk zal elk werk in een andere context nieuwe verhalen genereren.”

Hoewel hij niet de ambitie heeft om installaties te maken, wil hij wel meer zijn dan louter een kunstschilder. Daarom vat hij zijn tentoonstellingen op als totaalinstallaties. Zo bedekte hij de vloer bij Nino Mier met zilveren afgietsels van platgereden kikers, ontwierp zelf meubilair voor de galerie – waarin onder meer het hout van zijn kaders terugkwam – en vind je verspreid over de ruimtes van Be-Part een dertigtal stoffen ganzen en porseleinen eieren. “Samen met mijn collagetekeningen bieden deze zijsprongen me een welkome afwisseling”, zegt de kunstenaar. “Ze vergen een andere manier van denken en geven me de mogelijkheid om samen te werken met anderen, zoals Jonas Van Oers.”

De ganzen refereren als stille getuigen aan het werk *De Idioot bij de vijver* (1926) van Frits Van den Berghe uit het Museum voor Schone Kunsten in Gent. “Ik hou van zijn vormen taal, maar ook van de manier waarop hij de logica van de wereld kritisch benadert”, zegt Jennes. “Om diezelfde maatschappijkritische reden spreken de sterk esthetische, georkestreerde films van verhalenverteller Werner Herzog me aan. André Butzer waardeert ik om zijn vrijheidsdenken en Dirk Zoete om

zijn ietwat brute, maar vooral bijzonder ongedwongen speelse fantasiewereld.”

Aangezien hij afstudeerde net voordat het Antwerpse Koninklijk Museum voor Schone Kunsten de deuren sloot, heeft hij er nog naar hartenlust werken van grote meesters zoals Frans Hals of de Vlaamse Primitieven en expressionisten kunnen kopiëren om het vak te leren. Jennes: “Dat heeft een sterke indruk op me nagelaten en mijn DNA mede gevormd. Ik hou van het verhalende, frisse karakter van hun werk en van de vrijheid die ze namen om los te breken van de academische perfectie. Tegelijk ben ik dankbaar dat onze generatie weer gewoon kan schilderen en zich niet langer moet verdedigen zoals dat in de jaren negentig het geval was.”

BEZOEKEN

Pieter Jennes: An apple can't be tired

Be-Part
Kortrijk
www.be-part.be
t/m 12-03

Expo Chicago Nino Mier Gallery

Chicago
www.miergallery.com
13-04 t/m 16-04

Miart (beurs) Gallery Sofie Van de Velde Allianz Mico

Milaan
sofievanvelde.be
www.miaart.it
14-04 t/m 16-04

FEBRUARY 2023

Schilderijen die veranderen waar je bij staat

By Jan Dertaelen

De schilderijen van Pieter Jennes lijken onschuld te tonen, maar dat is slechts schijn. ©JOSELITO

Pieter Jennes (32) liet zich voor zijn nieuwe expo 'An Apple Can't Be Tired' inspireren door een kunstincident in Moskou in 1974. Zijn schilderijen zitten vol dubbele bodems, met veel knipogen naar de Belgische schilderkunst.

De personages die Pieter Jennes' schilderijen bevolken hebben iets bekoorlijk naïefs. Ze doen denken aan stripfiguren, met hun rode neusjes en blozende wangen. Uitgedost in kleurrijke hemden en jurken flaneren ze door lieflijke landschappen vol bloemen, krekels, zwaluwen en kikkers.

Die onschuld is slechts schijn. De schilderijen veranderen waar je bij staat. Plots herken je in hun brede gebaren de paniek van mensen die vertrappeld worden, uit bomen vallen en op de vlucht slaan. Hoe vrolijk Jennes' doeken ook ogen, in de kern huist een raadselachtig drama.

Bij Be-Part in de Paardenstallen in Kortrijk loopt nu zijn nieuwe expo 'An Apple Can't Be Tired'. Hij toont er werk dat recht uit zijn atelier komt en waarvoor hij zich liet inspireren door 'The Bulldozer Exhibition'. Op 15 september 1974 organiseerde een groep dissidente Russische kunstenaars een tentoonstelling in een park buiten Moskou.

Het duurde niet lang voor een legertje hooligans en agenten verscheen, vermomd als medewerkers van de groendienst, om met bulldozers en waterkanonnen de kunstwerken te vernielen.

Jennes raakte gefascineerd door het verhaal en nam het als uitgangspunt voor een reeks schilderijen. Het debacle is niet meteen te zien in zijn beelden, want de werkelijkheid is een springplank voor Jennes' verbeelding. Een wild sproeiende tuinslang herinnert aan het waterkanon. Een man zwerft door een tuin vol katten en omgevallen kunstwerken. Je kunt als toeschouwer geweld vermoeden, maar de slak in het gras glijdt er achteloos voorbij. Elders baant een eenzame fietser zich een weg door de striemende regen, met om hem heen een werveling van herfstbladeren en bonte vogels. Er zit een uitbundige vrolijkheid in het beeld die moeilijk valt te rijmen met de genadeloze geseling door de stormwind. Maar in Jennes' schilderijen kan alles. Dreiging en vertier, intimiteit en vervreemding gaan hand in hand. Net die dubbelzinnigheid maakt zijn bitterzoete universum zo aantrekkelijk.

©JOSELITO

De werken bevatten details die je pas ziet als je er met je neus bovenop zit. Dan zie je hoe een berkenstam textuur heeft gekregen door diepe krassen in de verf. Wie nog dichterbij gaat, ontdekt hoe in die stam haast onzichtbaar 'I love you' staat gekerfd, of hoe de wolken met nietjes op het doek zijn bevestigd. Jennes maakt van zijn schilderijen collages waarin hij lucifers, stukjes touw, parels en zilverpapier verwerkt. Het geeft zijn werk reliëf en maakt het tactiel. Het verraad het speelplezier waarmee hij zijn doeken te lijf gaat.

Verteller

Doorheen Jennes' oeuvre waart de geest van de Belgische kunstgeschiedenis. De compositie van een samengetroefte menigte doet denken aan Ensors expressieve mensenmassa's en sommige wolkenpartijen lijken zo uit de schilderijen van Jean Brusselmans geplukt. In het vreemde perspectief, de eenvoudige lijnen en de bijna onhandige tekening van figuren herken je de invloed van de Brusselse kunstenaar Edgard Tytgat. Jennes deelt met hem de fascinatie voor het alledaagse leven. Allebei tonen ze de banale werkelijkheid, maar dan gefilterd door een kinderlijke fantasie, even naïef als onheilspellend, en doortrokken van een absurde en ontwapenende humor.

Het gaat al enkele jaren hard voor Jennes. Hij vond onderdak bij de Antwerpse Gallery Sofie Van de Velde en niet veel later bij Nino Mier Gallery in Los Angeles. Zijn schilderijen reisden naar Londen, New York en Chicago. In mei vorig jaar opende zijn expo 'When Weeds Bloom' in Los Angeles. De openingsavond was twee weken vooraf uitverkocht.

De Standaard

JANUARY 2023

Portret Pieter Jennes: Er gebeurt zoveel op doek

By Fred Debrock

© Fred Debrock

Speels, ontwapenend, tintelend van vertelplezier: zo schildert Pieter Jennes. Ook zijn recentste werk, te zien in Kortrijk, heeft al die ingrediënten in petto. We bezochten hem in zijn atelier.

Een tijger die in 1868 in de zoo van Antwerpen uit een kist ontsnapte en daarna in de stationsbuurt een paard aanrandde. De roes van de Amerikaanse dansmarathons, zoals de film *They shoot horses, don't they?* die opriep. En nu weer een openlucht tentoonstelling van dissi-dente Russische kunstenaars in een park in Moskou, in 1974, die ont-manteld werd door een als groendienst verklede knokploeg en sindsdien bekendstaat als de Bulldozer exhibition.

Voor elke nieuwe reeks zoekt kunstenaar Pieter Jennes een aansteke-lijk verhaal uit. Het doet dienst als voorzet en levert de brandstof die de motor van zijn verbeelding op gang brengt. 'Ik maak geen illustra-ties bij een historische gebeurtenis', zegt hij in zijn atelier. 'Een voor-gekauwd verhaal interesseert mij niet. Waar ik naar op zoek ben, is - sfeerschepping in verf.'

Dertig ganzen

Of die Bulldozer exhibition echt de kunstgeschiedenis moest ingaan? Jennes heeft er zijn twijfels bij. 'Het was geen undergroundactie. Kunstenaars die niet bij de sovjetvakbond hoorden, wilden gewoon hun werk tonen. Ze werden ook niet als oproerkraaiers weggezet.'

Hun werken werden verwijderd omdat de makers geen officiële toe-lating hadden. Vergelijk het met protest bij de recente cultuurbegroting in Antwerpen, waar de actievoerders jammer genoeg ook niet serieus genomen werden.' En dus zien we de Bulldozer exhibition vooral passeren langs de zijlijn: motieven die over het doek buitelen in de propvolle collages die Jennes' schilderkunst typeren. Het braakliggende terrein duikt op als een telkens weer herhaald tegelpatroon. Het waterkanon als een sproeiende tuinslang. 'En kijk naar al dat groen', wijst Jennes aan. 'Ik wou mij zoals Matisse in het groen kunnen verdiepen.'

De tentoonstelling in de voormalige Paardenstallen in Kortrijk, met uitsluitend recente schilderijen en tekeningen, is opgevat als een totaalinstallatie. Verspreid over de ruimtes zullen dertig stoffen ganzen rondslingeren, in het gezelschap van evenveel porseleinen eieren.

Ook hiervoor kwam weer een ketting van associaties op gang. An apple can't be tired, zoals de titel van de tentoonstelling luidt, verwijst naar de film Jeder für sich und Gott gegen alle van Werner Herzog. Daarin komt Kaspar Hauser, een beroemd geworden vondeling, plots in het volle leven terecht. Niet voor hij eerst heeft aangetoond dat een appel een vrije wil kan hebben. Jennes: 'Kaspar zou, in onze ogen, aan autismespectrumstoornis lijden. Ik moest spontaan denken aan De idioten bij de vijver, een schilderij van Frits Van den Berghe. Ganzen zijn in dit portret stille getuigen, die niet alle aandacht wegkopen. Voor deze tentoonstelling schakel ik ze op dezelfde manier in.'

Barokke overdaad

Pieter Jennes (1990) maakt deel uit van een lichter jonge schilders die vanuit Antwerpen school maakt. Naast generatiegenoten als Bendt Eyckermans, Ben Sledsens, Charline Tyberghein en Floris Van Look is hij bij uitstek de verhalenverteller van het lot. Gretig put hij uit folklore, film, de fantasiesprongen die kinderverhalen maken, de eigen logica die je vindt in wonderlijke nevenschikking van oude miniaturen. De sfeer kantelt vaak: het zorge loze gaat bij Jennes hand in hand met het onheilspellende. Barokke overdaad ligt op de loer, in theatrale settings zweven figuranten en dieren over het doek. Van een klassiek perspectief is daarbij geen sprake.

Na zijn academieperiode studeerde Jennes een jaar als curator aan de Gentse universiteit en volgde hij een stage bij Kunst instituut Melly in Rotterdam. Zo werd de kunstgeschiedenis zijn speeltuin. Met stip fascineren hem de Vlaamse schilders uit de jaren 20 en 30, van Edgard Tytgat tot Jean Brusselmans en Gust De Smet. Hij romanti-seert de periode en springt er associatief mee om, zegt hij. 'Ik behoor tot een generatie voor wie schilderkunst zich niet hoeft te verdedigen. Niemand legde ons een heersende stijl op. De tijdgeest is ook veel directer. Beelden, van vandaag of uit het verleden, gaan veel sneller rond.'

Abstracte vlekkenpatronen, korrelige lagen, expressief aangezette gezichten zoals op de maskers van Ensor: de tastbare verfhuid kaapt alle aandacht. Jennes: 'Ik schilder graag berken, omdat ze zo'n mooi excuus bieden om in de verflaag te krassen. In bomen laat ik katten klauteren, maar ik breng er ook graag de markering van een GR-rou-te op aan. Een doek moet bij mij reliëf en leven uitstralen, ik smokkel er ook stiekem beweging in, met spiegelingen en zilverelementen. Dat tactiele zoek ik bewust op. Ik probeer te vermijden om vlak te schilderen waardoor een werk er op Instagram exact hetzelfde uitziet als in het echt.'

Zo moeten schilderijen uiteindelijk ook op zichzelf staan, vindt hij. En wordt het initiële verhaal slechts een voorwendsel. 'Verhalen creëren openingen en mogelijkheden. Maar op doek valt de essentie er van in duigen en gaan de motieven een eigen leven leiden. Niet alles moet ook een diepere reden hebben.'

Bruegel

Voor Jennes, die in 2019 onderdak vond bij Gallery Sofie Van de Velde in Antwerpen en daarna bij Nino Mier in de VS, ging het de voorbije jaren snel. In 2021 had hij zijn eerste galerie solo in Londen, in 2022 in Los Angeles. Werken uit deze tentoonstelling reizen door naar een kunstbeurs in Chicago en later naar New York.

'De show in LA was twee weken op voorhand uitverkocht', zegt Jennes. 'Amerikaanse verzamelaars vinden mij exotisch, ze zien mij als het archetype van de Europese kunstenaar. Door mijn voornaam leggen ze de link met Bruegel, met zijn luchten en zijn genereuze verfgebruik. In mijn kunst gebeurt veel. En dat in tegenstelling tot recente Amerikaanse schilderkunst, die vaak eerder bij billboards aanleunt.'

CURRICULUM VITAE

PIETER JENNES

b. 1990, Mortselsel, BE
Lives and works in Antwerp, BE

EDUCATION

2014 University of Ghent, School of Arts Ghent, KASK, Ghent, BE
2013 Master Arts and Design, The Royal Academy of Fine Arts, Antwerp, BE

SOLO EXHIBITIONS

2023 *I'm Glad There is You*, Frieze Seoul, Gallery Vacancy, Seoul, KR
A number of days lead to nothing, Gallery Sofie Van de Velde, Antwerp, BE
Expo Chicago, Nino Mier Gallery, Los Angeles, CA, US
An apple can't be tired, Be-Part, Waregem, BE

2022 *When Weeds Bloom*, Nino Mier Gallery, Los Angeles, CA, US

2021 *I can tell you stories*, Gallery Sofie Van de Velde, Antwerp, BE
Everybody's heard about the bird, PUBLIC Gallery, London, UK

2019 *Tomorrow is so far away*, Gallery Sofie Van de Velde, Antwerp, BE

2018 *I eat her lips and she eats mine*, The White House Gallery, Lovenjoel, BE

GROUP EXHIBITIONS

2023 *Root Systems*, Nino Mier Gallery, Los Angeles, CA, US
The artist is a beast, Project Space On The Inside, Amsterdam, NL
Beach, curated by Danny Moynihan Nino Mier Gallery, New York, US

2022 *Vacation II*, curated by Folkert de Jong, Gallery Vacancy, Shanghai, CN

2021 *Rewilding*, Nino Mier Gallery, Los Angeles, CA, US

2020 *Danser Brut*, Bozar, Brussels, BE
De Nacht, De Warande, Turnhout, BE
L'heure bleue, Gallery Sofie Van de Velde & PLUS-ONE Gallery, Antwerp, BE
NO TIME LIKE THE PRESENT, PUBLIC Gallery, London, UK

2019 *Coup de foudre*, De Belfius-collectie, Art Brussels, BE
Looking at the world through rose colored glasses, Gallery Sofie Van de Velde, Antwerp, BE

2018 *Red to brown*, ABC klubhuis, Antwerp, BE

AWARDS

2012 "Schildersprijs" for Painting of the Royal Academy of Fine Arts

2010 Proost de Barys Prize for Painting of the Royal Academy of Fine Arts

PUBLICATIONS

2021 *Pieter Jennes: Gezelligheid Op Een Druilerige Dag*, Sofie Van de Velde Gallery, Posture Editions

COLLECTIONS

Museum of Contemporary Art Antwerp (M HKA), Antwerp, BE
Belfius Art Collection, Brussels, BE
De Vlaamse Gemeenschap Collection,

FRESH
RAW VEGGIES

NINO MIER GALLERY

LOS ANGELES

info@miergallery.com
+1 323 498 5957

BRUSSELS

brussels@miergallery.com
+32 2 414 86 00

NEW YORK

newyork@miergallery.com
SoHo | +1 212 343 4317
TriBeCA | +1 212 268 9055

MARFA

marfa@miergallery.com